

NOG EENMAAL, HERE

 [Gemeente zingt: *Geloven Alleen*—Red.] Laten we onze hoofden nu buigen. Met onze hoofden gebogen en onze harten gebogen voor God, bij het afsluiten van deze geweldige conferentie, jubeltijd die we hier gehad hebben en rond het Woord van de Here, vraag ik mij af vanavond of onze harten niet gewoon branden voor iets van God. Als het zo is, laten we dan gewoon onze handen naar Hem opheffen en zeggen, gewoon zeggen: “Dit is mijn verzoek, Here. U weet het.”

² Onze hemelse Vader, kijk nu neer op onze handen. Die opgeheven handen betekenen dat we ons alles aan U overgeven. U weet wat we nodig hebben, Vader, en we bidden dat U in onze behoeften zult voorzien. Soms zijn onze verlangens meer dan onze behoeften. Maar Vader, U voorziet in onze behoeften omdat we dat kunnen vragen met geloof. U beloofde dat U het zou doen. In de Naam van Jezus Christus vraag ik het. Amen. Amen.

Nu, gaat u zitten.

³ Aan broeder Moore en zuster Moore, broeder Brown en de zijnen, broeder Lyle, broeder Boutliere en al deze fijne mensen hier van de gemeente, de beheerders, diakenen, wat ze ook mogen zijn, ik ben zeker dankbaar voor deze gelegenheid en de fijne tijd die ik hier gehad heb. Deze grote stichters die hier jaren geleden binnenkwamen met stukjes papier onder in hun schoen en die een onzelfzuchtige, toegewijde inspanning hebben geleverd om deze plaats van aanbidding hier tot stand te brengen, en deze mensen. Ik denk dat Shreveport veel dank verschuldigd is aan mannen als Jack Moore en dergelijke mensen als dezen hier. Met onvermoeibare en onzelfzuchtige inspanning hebben ze getracht een plaats op te richten waar het licht van God en het leven van God naar de mensen kan gaan die zwerende mannen en vrouwen zijn die binnen zullen vallen en van de diensten zullen genieten. Moge het lang standhouden, tot de komst van de Here Jezus, totdat Hij er klaar mee is.

⁴ En ik heb enorm genoten van de samenkomsten, uw fijne reactie op de—op de bediening, op de boodschappen. En de grote dingen die God voor ons heeft gedaan, het is gewoon onbeperkt. En we zullen nooit weten wat het heeft betekend tot we oversteken naar de andere kant, omdat er zaad is geplant dat tot leven zal komen in de dagen die voor ons liggen. En velen zijn er waarschijnlijk op dit moment genezen en weten er niets van, maar na een poosje zult u ontdekken dat het weg is. En we ontdekken dat zo veel, het is niet alleen wat u ziet gebeuren; u weet nooit wat er gaat gebeuren, wat zal gebeuren als een gevolg ervan. En ik vertrouw erop dat er—er helemaal geen zwakke

mensen zullen zijn die deze samenkomst zullen verlaten, maar dat ze genoeg geloof hebben om te weten dat het werk is gedaan en gezond zullen zijn.

⁵ Voor diegenen die hun handen ophieven tot Christus voor de doop van de Heilige Geest en vele dingen en de—de werken van genade waarvan u verlangde dat God er bij u aan zou werken, ik vertrouw er gewoon op dat ieder van u vervuld zal worden met de Heilige Geest, iedereen. Vergeet mijn boodschap niet over *Het teken*. Daar moet u bij blijven. Onthoud: toon het teken.

⁶ Nu moeten we meteen vertrekken naar Arizona, en Yuma en Phoenix. En dan zullen we terug zijn door het Zuiden hier. Ik ken het reisplan niet precies, wat het precies is. Maar we zullen hier zijn, ik geloof dat het weer onderin in Louisiana is zo omstreeks februari, ergens hier in Louisiana, en Dallas. En verder naar Georgia, daarzo, en dan naar Florida. En dan zouden we van daaruit naar Europa gaan tot juni. En dan komen we hier terug in juli en tot het midden van augustus. En gaan dan terug, ver onderaan de aarde, naar Zuid-Amerika . . . niet Zuid-Amerika, Zuid-Afrika. En op de tweede dag van september, dit komende 1964, beginnen we zo de Here wil in—in Durban, Zuid-Afrika waar we dertigduizend mensen in één keer tot de Here hebben zien komen. Broeder Julius Stadsklev die hier zit was destijds in de samenkomst. Ik denk dat dat klopt.

⁷ En ik geloof dat broeder Julius werd voorgesteld, de man die het boek schreef over *Een profet bezoekt Zuid-Afrika*. Ik heb . . . Zuster Stadsklev is hier ongetwijfeld ergens. Ik—ik kan haar zo niet direct vinden . . . ja, ja, nu wel, en de—de kinderen. Ik herinner me een paar jaar geleden, Minneapolis, dat ze nog zulke kleine kindertjes waren; nu moet ik tegen ze opkijken, ze zijn een grote jongen en meisje.

⁸ Zuster Stadsklev hier, niet lang geleden, dat mijn hart werkelijk aan het tolleren had, een kleine moeder, ze verloor haar baby. En de Here was . . . achtte het goed om het weg te nemen. En ze had me opgebeld en ze wilde . . . Ze zouden me overvliegen naar Duitsland. En de dokter was zo vriendelijk om te wachten en de baby daar te laten liggen. Het kleintje stierf plotseling, een lief klein, mollig meisje. En zuster Stadsklev had haar moeder verloren en ze was er behoorlijk kapot van. Deze baby had zeker het uiterste van haar gevergd. En ze kwam aan de telefoon, lange afstand vanuit Duitsland en wilde overvliegen. En ik zei: "Zuster Stadsklev . . ."

⁹ Ze beleed haar geloof dat ze geloofde dat de Here Jezus mij had gezonden voor het werk in de laatste dagen en gewoon een trouw getuigenis dat niemand zou kunnen geven, en zij meende het, met heel haar hart. Ze had de Here God zulke dingen zien doen, de doden opwekken nadat ze gestorven waren. Maar ziet u, u zou werkelijk, hoezeer ik ook . . . Hoe, wat een glorie zou dat

voor God zijn geweest in Duitsland en alles! Als ik het zelf had kunnen doen, zou ik het hebben gedaan. Maar allereerst moeten we niet gaan totdat we weten waarvoor we gaan.

¹⁰ Dus ik ging weg en bad. En ik denk dat ze een deel van de tijd aan de telefoon bleef, gedurende de nacht. En de volgende dag toen ik binnenkwam, was er niets. Opnieuw zei Meda, mijn vrouw, zei: “Zuster Stadsklev heeft twee keer gebeld. Al enig woord van de Here?”

Ik zei: “Helemaal niets.” En ik zei . . .

¹¹ Wel, ik ging weg, bad opnieuw. Ik was die nacht in de bossen. Toen, er moest natuurlijk voor de kleine baby gezorgd worden. En toen net toen ik binnenkwam, stond de Here Jezus, een visioen kwam, en stond voor me. En ik hoorde Zijn stem zeggen: “Bestraf dat niet. Dat is de hand des Heren.” Dus ik wist toen dat God om de een of andere reden haar baby naar de heerlijkheid had gehaald en het was zeker tegen de wil van de Here voor mij om iets te zeggen wat ermee in tegenspraak was.

¹² En toen, ik dacht: “Wel, dat zal een grote teleurstelling zijn. Maar het ene wat ik deed, ik gehoorzaamde de Here. Ik deed wat Hij me zei.”

¹³ Hier niet lang geleden kreeg ik een brief van een prediker daarginds en hij had een uitspraken gedaan door wat meer predikers. Hij zei: “Het ene . . .” En hij was, ik denk dat hij een Duitse lutheraan kan zijn geweest. Ik weet het niet zeker. Maar hij zei: “Er is één ding dat ik over broeder Branham kan bewonderen. Toen alle opwinding gaande was, bleef hij standvastig tot hij een duidelijke beslissing van God kreeg, toen wist hij wat hij aan het doen was.”

¹⁴ En dat is de enige manier waarop u die dingen kunt doen, is eerst van de Here te horen; wanneer Hij zegt. Als Hij me vanavond zou zeggen dat, om daarheen te gaan en uit die begraafplaats president Kennedy op te wekken, zou ik de hele wereld uitnodigen om het te zien gebeuren, want ik zou ZO SPREEKT DE HERE hebben. Zie? Nu, maar hoe kan ik zeggen: “ZO SPREEKT DE HERE,” totdat de Here het zo gezegd heeft? Zie? Zie?

¹⁵ Vaak raken mensen helemaal opgewonden en handelen naar indrukken en dat soort dingen en het beste wat hun geestelijke vermogens kunnen bedenken. Dat is niet altijd waar. Wacht tot Hij het u zegt en u het weet, dan heeft u het precies. U hoeft er niet naar te raden. Hij heeft het u gezegd, het is ZO SPREEKT DE HERE. Dan heeft Hij het u verteld, dan kunt u gaan zeggen wat Hij zei. Tot dan kunt u gaan en alles doen wat u kunt, doen wat u zelf kunt, maar u kunt niet zeker zijn tot God het zo gezegd heeft. Dan bent u er zeker van.

¹⁶ Op de band van *Hoe laat is het, heren?* Velen van u hebben de band, zie. Ik zou voor de afdelingen kunnen spreken en overal

elders en zeggen: “Het is ZO SPREEKT DE HERE. Ik zal zeven engelen ontmoeten. En het zal in alle landen bekend worden, zie. En er staat iets op het punt te gebeuren, want Hij heeft het me gezegd.” Daar was het, zie, slechts de drie maanden daarna. Zie? En al deze andere dingen, wanneer u. . . Wanneer de Here het gesproken heeft, moet het gebeuren.

¹⁷ Dat is de reden dat ik weet dat Zijn Woord perfect is. Ongeacht wat mensen erover denken, het is het Woord van God. [Broeder Branham klopt op zijn Bijbel—Red.] *Dat* is juist, dat is ZO SPREEKT DE HERE. Zie, dat is; en we weten dat dat waar is.

¹⁸ Jezus komt. Wanneer? Weet ik niet. Welke vorm, hoe Hij zal komen? Ik heb er een idee van, maar ik—ik weet het niet. Het staat *hierin* geschreven, Hij zei: “Ik, als Ik opgenomen zou worden,” dat Hij alle mensen tot Zich zou trekken en dat Hij weder zou komen. Ik weet dat Hij komt. O, dat is zeker. En het maakt me niet uit wanneer het is. Zie? Of het vanavond is of als het volgend jaar is of als het pas over duizend jaar is, gewoon zolang Hij komt! Ik heb eeuwig leven. Ik zal niets ouder zijn, ik zal daar gewoon zijn wanneer Hij komt. Dat is alles. Dat is, zie, het maakt me niet uit wanneer, hoe, op welke wijze Hij het doet, gewoon zolang ik daar ben!

¹⁹ En Hij beloofde me dat ik daar zou zijn en Hij heeft me al eeuwig leven gegeven, want Hij zei: “Hij die Mijn Woorden kan ontvangen en geloven in Hem Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; en zal niet in het oordeel komen, maar is overgegaan van dood in leven.” Dat is goed genoeg voor mij. Daar, dat is mijn absoluut. Dat is mijn absoluut. Hij heeft het beloofd. Het kan op geen enkele manier falen. Het kan gewoon niet falen, net zo min als God kan falen. En het is onmogelijk voor God om te falen. Dat is één ding wat God niet kan: falen. Hij kan niet falen. Bent u daar niet blij om? [Gemeente zegt: “Amen.”—Red.] O tjonge!

²⁰ Wanneer ik de jaren begin te zien optellen en—en begin te zien dat twee of drie diensten per dag me gewoon een beetje moe beginnen te maken, waar ik er vroeger geen last van had. Maar dan denk ik: “Wel, wat maakt het nou uit?”

²¹ Ik wil u iets vragen (we zijn gewoon onder elkaar) dus ik wil u. . . wat als u tachtig jaar oud bent vanavond, of als u vijftien jaar oud bent vanavond? Als u tachtig jaar oud bent en u leeft tot deze tijd morgenavond, zult u langer leven dan vele, vele jonge kinderen van zestien jaar oud. Hebt u daar ooit over nagedacht? Jazeker. U bent hier voor een doel, om God te dienen. Dus wat maakt het uit welke leeftijd u dan bent? Dien God gewoon.

²² Als God naar me toe kwam en zei: “Ik wil dat je naar de aarde gaat,” en—en ik was daarboven en Hij zei, “ga naar de aarde, Ik zal je honderd jaar de tijd geven, van de kennis, maar Ik wil dat je je—je jaren kiest. Welke jaren wil je nemen, de eerste

vijfentwintig, de tweede vijfentwintig, de derde vijfentwintig of de laatste vijfentwintig?”

²³ Wat zou ik zeggen? Wel, als ik mijn tijd hier ga besteden om, o, een voetballer te zijn of een atleet of iets dergelijks, kan ik maar beter de eerste vijfentwintig nemen. Als ik hier zal zijn om een timmerman te zijn of een dergelijk persoon, wel, dan kan ik beter de tweede vijfentwintig nemen. Maar neem ik, om de Here te dienen, zal ik de laatste vijfentwintig nemen, van vijfenzeventig tot honderd, omdat ik zoveel kennis heb verzameld, ik weet er meer over. Zie? Zolang ik op mijn eigen benen kan staan en rond kan lopen, wat maakt het dan uit hoe oud ik ben? Ik ben hier om de Here te dienen, en dat is alles. Amen! Dat is goed genoeg voor mij. Hij beloofde het.

²⁴ Nu, ik wil een ieder van u bedanken voor uw vriendelijkheid. En erop vertrouwend dat zo de Here wil, dat—dat we elkaar nog eens zullen ontmoeten ergens op deze aarde; zo niet hier, dan aan de andere kant. En de Here zegene. En ik wil over deze zakdoeken bidden. Zodra we in de boodschap komen, we weten nog niet precies wat er zal gebeuren. We probeerden een paar avonden te besteden aan de . . . drie, ongeveer drie avonden van de vijf, of zes, vijf avonden geloof ik; de Here gaf ons een oproep onder de mensen, van de mensen eruit te roepen waar de Here hen zou genezen. En toen hadden we één avond, gisteravond, dat we elke persoon die wilde dat er gebeden werd door de gebedsrij brachten en voor ze baden. En ik heb, hoop dat ik nergens in gebreke ben gebleven om te proberen alles te doen wat ik maar weet hoe het te doen zodat we in een betere geestelijke toestand en lichamelijke toestand vanavond zijn dan we waren toen we hier ongeveer vier of vijf avonden geleden binnenkwamen. Als ik in gebreke blijf, God vergeve mij en vergeeft u mij.

²⁵ Nu voor de afsluitende boodschap, en ik ga proberen om het zo vlug mogelijk te maken, want ik—ik preek lang. En ik heb mijn samenkomst verteld enzovoort dat vanaf het begin van het nieuwe jaar ik ga proberen; ik heb het tijdens de laatste vijfendertig jaar geprobeerd, sinds ik in de bediening ben geweest, om het in te korten van deze twee uur enzovoort terug tot dertig minuten. Maar ik ben zo traag, ik kan niet zeggen wat ik wil zeggen in dertig minuten is het enige. Ik ben een zuiderling, weet u, en dus moet eh—moet ik. Ik kan het zo snel niet bedenken. Ik moet gewoon wachten en zien. Ik moet op Hem wachten voor mijn woorden. Dus, maar ik—ik. . . zolang ik maar op Hem kan wachten en weest u slechts geduldig met mij.

²⁶ Nu, laten we wat Schriftgedeeltes lezen, zodat we weten dat dit niet voorbij zal gaan. En nadat we ons kleine samenzijn van vriendschappelijkheid en praten hebben gehad, voordat we dit erg heilige deel van de dienst benaderen, het brengen van het Brood des Levens, laten we gewoon opnieuw bidden.

27 Here Jezus, nu, we zijn U dankbaar. We wenden ons allemaal tot U om U te danken voor deze geweldige dagen en avonden van dienst, gemeenschap rond het Woord en met de mensen. We zijn dankbaar, Here. Onze geesten zijn opgeheven en we zijn zo dankbaar dat we in hemelse gewesten hebben mogen zitten met U. En nu Vader, op deze geweldige en laatste avond van het—het liefdesfeest, moge U opnieuw in ons midden staan vanavond en roepen: “Hij die dorst heeft, kome tot Mij.” Sta het toe, Here. We weten dat U het zult, omdat U het doet. Dat is Uw manier van dingen te doen en U verandert het nooit. En ik bid, God, dat U het Brood des Levens voor ons zult breken. Mogen we in staat zijn om dat Woord in ons hart te ontvangen dat een bron van zegeningen zal openen voor ons allen. Zegen het lezen van het Woord en help me als ik probeer het Brood des Levens te breken voor de gemeente voor wat de nood ook is. In Jezus Christus’ Naam. Amen.

28 Laten we het—het boek van de Richteren opslaan, de richters van Israël. En ik wil het 16e hoofdstuk opslaan van Richteren om een gedeelte van het—van het Woord te lezen. Richteren het 16e hoofdstuk, en ik wil het 27e en het 28e verzen lezen.

Nu was het huis vol mannen en vrouwen; en alle vorsten der Filistijn—Filistijnen waren daar; en op het dak waren ongeveer drieduizend mannen en vrouwen, die toezagen—toezagen, terwijl Simson speelde.

En Simson riep tot de HERE en zei: O Here GOD, gedenk mij, bid ik u, en sterk mij, bid ik u, slechts ditmaal nog, o Here, zodat ik me met een slag op de Filistijnen kan wreken voor mijn twee ogen.

29 Wat een jammerlijk gezicht! En dit kleine onderwerp, ik ga er een tekst uit nemen, genaamd: *Nog eenmaal, Here*. Nog eenmaal!

30 Het moet een hete dag zijn geweest. Ze hadden een groot feest gehad. En het maakt dat ik me slecht voel, elke keer als ik eraan denk, vanwege de aard van die religieuze viering. Weet u, een viering is in orde, maar het is naar de aard van de viering. En dit was één viering waar ik een hekel aan heb om naar te verwijzen. Het was in het land van de Filistijnen. En ze vierden, het laat me al slecht voelen om het te zeggen, “overwinning op Gods dienstknechten.” Gods ongehoorzame dienstknecht had een smaad gebracht op de Naam van de Here en ging ten onder in de nederlaag en deze Filistijnen vierden de—het grote moment van de overwinning dat hun “visgod de overwinning had behaald over Jehova’s dienstknecht.”

31 Als dat geen tekst is om een samenkomst mee te beëindigen! Maar ik voelde me geleid, toen ik zo’n vijf- of zeshonderd teksten doorkeek die ik daar had. . . mijn ogen vielen op deze tekst hier en ik dacht: “Ik geloof dat ik daar vanavond gewoon een poosje

over zal spreken.” En misschien is dat waar de Heilige Geest ons hierin iets over wil laten weten. De . . . ongeveer . . .

³² Hete dag geloof ik en de offers brandden in het vuur rond deze grote visgod, en er waren drieduizend Filistijnen die neerkeken op het tweetal toen ze het grote stadion binnenkwamen. Het moet als een paddenstoel zijn geweest, de wijze waarop ze het gemaakt hadden. Als, ik zou zeggen, zoiets als een—als een champignon of een paddenstoel, zo omhoog gekeerd, met twee grote zuilen of—of pilaren die het stadion omhoog hielden zoals het er gezeten was als, meer als *deze* vorm, misschien zodat de mensen in dit grote stadion naar beneden konden kijken naar het vermaak dat beneden op de begane grond aan de gang was.

³³ En hoogbeschaafde krijgsheren woonden die bijeenkomst bij en hun fijne met juwelen versierde dames waren bij de bijeenkomst. En ze stopten allemaal plots om voorover te leunen, de hoofdgebeurtenis stond op het punt om plaats te vinden. We hebben soms wat we het voorprogramma noemen, ze . . . en dan de introductie, de inleiding tot de—de hoofdgebeurtenis. En ze hadden veel vermaak gehad zoals ze het soms hadden, offeren en doden enzovoort. Maar nu, het—het hoofdgebeuren stond net op het punt plaats te vinden en heel deze groep van fijne beroemdheden uit al de . . . alle streken in het land van de Filistijnen. Ze stonden op, want ze waren bevoorrecht. Ze zaten boven in deze grote, wij zouden het als een paddenstoel noemen. En misschien waren de armen enzovoort hier beneden op de—op de vloer. Maar zij zaten boven waar ze goed uitzicht hadden en al het vermaak konden zien. Het was een—het was een loge voor beroemdheden. Drieduizend van hen! De lucht stonk naar de drank, een dronkemansfeest de hele dag lang drinkend en kwijlend en tekeergaand, zoals een dronkemansvertier zo kan zijn. En ze stonden allemaal op, omdat het hoofdgebeuren—gebeuren op het punt stond plaats te vinden en ze leunden voorover. Ze wilden het goed zien. Ze konden het zich niet veroorloven dit te missen, want dit was het hoofdgebeuren.

³⁴ Wat zagen ze? Een kleine jongen die een blinde begeleidde naar het midden van de ruimte, tijdens de viering ter ere van de visgod, Dagon. De jongen leidde deze strompelende, blinde bonk vlees, blind, naar de paal en zette hem tegen de paal om te spelen.

³⁵ Dus dit is Simson, een man die een—een buitengewoon dienaar van God was, nu staat hij daar, vernederd, blind, verzwakt, een schande. Het is een beeld van een—van een gedemoraliseerde, verzonken generatie. Het is een beeld van—van een—van een natie die haar houvast op God verloren heeft. Het is een beeld van een kerk die haar houvast op Gods Woord verloren heeft, want dat is wat Simson hier voorstelde. Vernederd, gebroken, hij was in een verschrikkelijke toestand zoals hij daar zat, of daar stond, liever gezegd. Dus, zou u

zich kunnen voorstellen dat hij daar stond, deze grote man die eens wat hij kon doen; en hier staat hij hier in die toestand, vernederd zoals ik zei, gebroken, een symbool dat ik vanavond wil verklaren. Dit symbool vertegenwoordigt het uur waarin we nu leven, de toestand van de gemeente nu; gebroken, uit het Woord van de Here; vernederd, uit haar plaats. En de vraag komt vandaag op, het handschrift staat op de muur en wie kan het lezen? Ze weten er niets vanaf.

³⁶ Laten we de gedachten van die Filistijnen nemen en die onderzoeken. Alleen de naam al van deze man Simson deed ooit de hele natie beven, alleen al door Simson te noemen, want God was met hem. En de naties beefden alleen al vanwege zijn naam.

³⁷ Zo was het vroeger ook met de Naam van Jezus Christus, maar nu wordt het gebruikt als een vloekwoord, grappen. Er lijkt geen eerbied meer voor te zijn. Terwijl die Naam boven elke naam staat die ooit op sterfelijke tongen werd genoemd. Het is een Naam die zelfs zo hoog verheven is boven elke naam die in de hemel is, elke naam op de aarde, en heel de familie in de hemel en op aarde wordt ernaar genoemd. En dan nog neemt de mens het in vloekwoorden, kerkleden gebruiken het in grappen en vele religieuze leiders lasteren het met hun leringen. Dat is de reden dat we vernederd worden tegenover communisme, romanisme en protestantsisme en de dingen die vandaag de dag op de aarde opkomen. En dat is de reden dat we vernederd worden. We zouden deze antwoorden moeten kennen. God heeft ze in Zijn Boek voor deze dag, maar we zijn naar iets anders gegaan, zijn het vergeten.

³⁸ Velen van deze Filistijnen, zoals ze daar stonden, van die grote strijders, ongetwijfeld. . . Kondigde iemand aan “dat het volgende evenement Simson is.” Velen van die strijders met hun fijne met juwelen versierde en opgedofte vrouwen keken over de balustrade en herinnerden zich dat ze Simson eens op een andere manier hadden zien staan, toen de Geest van de Here op hem was; toen hij met het kaakbeen van een muilezel in zijn hand stond met duizend Filistijnen die om hem heen lagen. En ze waren ergens naar een rots gevlucht om zich te verschuilen.

³⁹ Wanneer een man het kaakbeen van een muilezel opraapte dat in de woestijn had gelegen, iedereen weet dat één klap op een rots of wat dan ook met dat bot het aan stukken zou laten verbrijzelen. En die helmen, sommige waren tweeënhalve tot drieënhalve centimeter dik, van koper. En deze man was geen soldaat, en hij was geen geoefende man voor—voor de speer. En Filistijnen met een maliënkolder aan die overlapt, overlappend als een jaloezieëvenster met het metaal dat ervoor zorgde dat speren en dergelijke ze niet raakten; en ook met helmen en met schilden en met speren. En ze omsingelden deze man, Simson, en dachten “dat de beste van de soldaten van het leger deze man wel zouden kunnen pakken.”

40 En hij had niets in zijn hand. En hij vond een oud droog kaakbeen van een muilezel en hij begon rechts en links te slaan totdat hij duizend Filistijnen neersloeg. Waarom? De Bijbel zei “dat de Geest van de Here op hem was.”

41 Hier stond hij, anders nu. Hij had zijn geheim prijsgegeven. En zij konden zich hem duidelijk herinneren.

42 Er was misschien een andere groep daarboven die zich een avond kon herinneren toen Delila hem bekoord had naar de—de stad Gaza. En ze hadden hun grote poorten gesloten, die waarschijnlijk een ton of meer wogen per stuk, hele grote koperen poorten, naar de stad, die ijzeren balken hadden die teruggingen in de rotsen en vastgezet met zulke scharnieren die we vandaag de dag niet eens zouden hebben. En ze zeiden: “De Filistijnen over u, Simson.” En velen van de soldaten die rond de poort stonden en sprakeloos waren toen hij de touwen kon breken en weglopen. En ze verspreidden zich als een boel kakkerlakken 's nacht wanneer het licht wordt aangedaan. De Geest van de Here op hem, greep en rukte er één poort uit en rukte de andere eruit en tilde hem op zijn schouder, liep de heuvel op en ging zitten. Ze konden zich dat herinneren. “Wat een strijder,” velen van hen konden zich dat herinneren, om hem in grote overwinning te zien, “maar kijk hem nu eens!”

43 Dat is het beeld van de gemeente. Ik kan in de Bijbel lezen van de gemeente toen ze voor het eerst vervuld werd met de Heilige Geest, grote tekenen en wonderen vergezeld hun samenkomsten. We kunnen ons enkele jaren geleden herinneren, veertig of vijftig jaar geleden, toen de gemeente vervuld was met diezelfde kracht. Maar kijk er vandaag naar, ze staat er ontdaan bij. Iets heeft haar ontdaan, hetzelfde dat Simson ontdaan heeft, allemaal veroorzaakt door te luisteren naar een vrouw die hem ingepalmd had. En wat de gemeente heeft ontdaan is het luisteren naar die georganiseerde vrouw-situatie, die oude Izebel. Precies datgene waarvoor Simson was opgewekt om te verslaan, had hem verslagen. En de pinkstergemeente vanavond staat in diezelfde sporen. Precies datgene waarvoor ze werd opgewekt om te verslaan, denominationalisme, daar heeft ze zich weer in gegroepeerd en haar kracht is verdwenen. Juist. De kracht van de Here heeft haar verlaten.

44 We behoorden te weten dat elke keer door de geschiedenis heen dat een gemeente zich ooit organiseerde, God haar toen meteen verliet. Ze viel en stond nooit meer op. En Pinksteren was iets dat uit de denominatie kwam, maar wat het was: we namen door de mens gemaakt leiderschap aan in plaats van de Heilige Geest.

45 En dat is precies wat Simson had gedaan. Bedenk eens wat er door het hoofd van die man moet zijn gegaan terwijl hij daar stond. Hij moet gedacht hebben aan al de grote overwinningen

die God hem gegeven had, de grote dingen die God gedaan had met hem en voor hem; en van hoe toen hij bij God was, de kracht van Zijn Geest en de vreugde en de vrede die hij had, toen hij bij God was, en van God en Zijn volk. Hoe Simson Hem had gefaald! Nu, diezelfde natie waarvoor Simson opgewekt was om haar te vernietigen, had hem gebonden.

⁴⁶ En juist datgene waartoe God Pinksteren heeft opgewekt om te doen, heeft hen gebonden, ontdaan van gemeenschap, ontdaan van kracht; redetwistend, ruziënd, lauwe leden. Fijne dingen, grote, alles, maar ze zouden beter af zijn als ze—als ze de oude Leger des Heils trommel hadden of de kleine oude gitaar weer ergens op de hoek hadden. Ik heb het liever zo dan onze katedralen te hebben die we krijgen die miljoenen dollars kosten.

⁴⁷ Maar daar stond hij. Hij had gefaald. Nu was hij een gevangene van dezelfde natie waar God hem voor had opgewekt om haar te vernietigen.

⁴⁸ Ze lieten hem kunstjes doen om hen te vermaken. En dat is alles wat het vandaag de dag is, een of ander trucje om te proberen hen te vermaken.

⁴⁹ Liet een vrouw hem weglokken van het beloofde Woord van God! Dat is hetzelfde wat de gemeente deed, hebben een vrouw, Izebel, “de moeder der hoeren,” weergegeven in Openbaring 17, hen regelrecht terug laten lokken naar het braaksel waar ze uit vandaan kwamen. Zoals de Bijbel zegt: “Zoals een varken gaat, teruggaat naar zijn modderpoel en een hond naar zijn braaksel.”

⁵⁰ En zolang dat varken een varken blijft, zal hij, zijn natuur een varken is, zal hij regelrecht teruggaan naar de modderpoel. En u, de enige wijze waarop u hem uit de modderpoel kunt houden is om zijn natuur te veranderen.

⁵¹ Dat is de enige manier waarop u ooit enig verschil zult krijgen in de gemeente vandaag, het moet een verandering van natuur hebben. En in plaats van een of ander kerkelijk systeem dat de predikers rondleidt, zal er de Heilige Geest voor nodig zijn door het Woord om hen weer terug te leiden naar die Godvrezende geest. Dat is juist. Als de hond braakt en het maakte zijn maag de eerste keer van streek, zal het hem dan niet opnieuw ziek maken? En als God ons uit zo'n puinhoop riep, omdat . . . wel, zal het niet hetzelfde opnieuw doen? Gaan we er dan rechtstreeks weer in hetzelfde terug. Het zou nooit mogen gebeuren.

⁵² Dit Izebel-systeem, nu, blind, geestelijk, zeg ik, voor het Woord van God, sluit zich regelrecht aan bij de Raad van Kerken. Alles, onze grote evangelische leer, we moeten dat verzaken om een organisatie te zijn. Want alle organisaties die niet in deze Raad van Kerken zitten, ik heb het artikel erover, dat zelfs als uw gemeente niet in deze Raad van Kerken zit, in tijd van

moeilijkheden kunnen ze uw kerk gebruiken om munitie op te slaan of wat ze maar willen. En als wie ook maar betrapt wordt op het bidden voor wie ook zonder aangesloten te zijn bij deze Raad van Kerken, kan worden neergeschoten, als een federaal misdrijf. Dat is juist. Ik heb er de papieren over, uit Washington. U, ze zullen u erin dwingen. Dat is waarom ik tegen dit organisatie-systeem ben geweest. Dat is het. Ik moest het stilhouden over dat het het merkteken van het beest is, maar het is nu laat genoeg dat u kunt weten dat het de waarheid is. Hm-hm. Zie? Het is het. Het is dat precies.

⁵³ Nu, wat heeft het gedaan? Het heeft de gemeente ertoe gebracht, ontdaan van haar kracht, niets dan een naam, het beeld het precies uit in Openbaring 3, het Laodicea-gemeentetijdperk, verwierp Christus en aan de buitenkant. Precies. Waarom? Ze deed precies hetzelfde zoals haar moeder deed en ging terug naar het denominationele. Pinksteren, uit het denominationele geboren, daaruit vandaan geboren; en zodra ze er een stel jongeren in kreeg van een of andere school en ze seminaries en dergelijke moesten hebben in plaats van bovenkamers. En nu, bij veel van de grote kerken moet een man een psychiatrische test doorstaan voordat hij toegestaan wordt een overzeese zendeling te zijn. De eerste gemeente hoefde geen test te doen, een psychiatrische test, maar ze moesten de test van het bloed van Jezus Christus doorstaan, is wat het verschil maakte.

⁵⁴ Merk op, Simson gaf zijn geheim prijs aan Delila. Ze beminde hem tenslotte en streelde hem en vertelde hem dat hij een fijne man was, hoe ze van hem hield, totdat ze erachter kwam waar het geheim lag, toen knipte ze het geheim af.

⁵⁵ En dat is precies de wijze waarop de oude moeder Izebel heeft gedaan met de protestantse kerk, heeft eraf geknipt. En nu zijn ze compromis aan het sluiten over een paar kleine doctrines die ze zeiden te hebben zodat ze eenheid over de wereld kunnen hebben. En de eerste plaats waar de gemeente haar lokken kreeg afgeknipt was in Nicea, en ze zal ze opnieuw afknippen sinds ze hier geweest is. Dat is haar geheim, is het Woord. "Als u in Mij blijft en Mijn Woord in u, kunt u vragen wat u wilt; het zal voor u worden gedaan." Zie, dat is waar ze hun geheim verliezen. Kijk nu naar hen, verslagen, net zoals Simson het was. Predikers, in plaats van geboren te zijn. . .

⁵⁶ Zoals David duPlessis eens zei: "God heeft geen pinksterkleinkinderen."

⁵⁷ Maar dat is de wijze waarop u zegt: "Mijn moeder was van Pinksteren. Ze had een ervaring. Ze deed *dit*. Mijn vader deed *zus-en-zo*." Dat heeft niets met u te maken. U moet hetzelfde hebben.

⁵⁸ Nu hebben we seminaries waar onze predikers uitkomen en we bouwen steeds maar grotere. En—en we hebben studenten

in de psychologie. En dat is prima als u psychologie wilt onderwijzen, maar psychologie maakt mij niets uit. Ik wil gewoon Jezus Christus kennen, dat is alles wat ik—ik... alles wat ik wil kennen, is Hij. Nu ontdekken we dat we het gekregen hebben. Het moet zeker de profetie van II Timoteüs 3 laten uitkomen, waar ze “lauw” zouden zijn, weet u, “roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van genot dan van God, en trouweloos, onbeheerst en—en wreed en haten degenen die goed zijn.”

⁵⁹ Wat heeft het ons gedaan? Het heeft bijna van onze pinkstervrouwen een Hollywood tentoonstelling gemaakt. Dat is waar. Het was vroeger verkeerd om naar de film te gaan, de bioscoop. Maar nu, weet u, de duivel was hen gewoon voor, hij heeft het gewoon in huis geplaatst. Zie? Jawel. Het was vroeger verkeerd om het te doen. Het was vroeger verkeerd voor onze zusters om hun haar af te knippen of korte jurken te dragen. Maar nu is het dat niet, niet in de pinkstermanier van denken, in hun organisatie. Maar het is nog steeds verkeerd volgens Gods Woord! Maar ziet u, ze kregen hun—hun—hun—hun kracht eraf geknipt. Aha. Zie? En dan zeggen ze: “Wel, onze kerk gelooft...” Het kan me niet schelen wat uw kerk gelooft. Het is wat God zei! Dat is de reden dat ze er vandaag de dag zonder het antwoord staat.

⁶⁰ Dat is precies hoe Simson er stond. Bij Simson was het net zo. Hij moet aan zijn fouten gedacht hebben terwijl hij daar stond. Ik geloof niet dat een man daar zou kunnen staan en verstandig na kon denken maar dat hij eraan kon denken, wetend dat hij hier nu is, dat hij gewoon een—een—een struikelblok was geworden. Wat een toestand, grote enorme man die daar stond. Heel de man die ooit in hem was, voor zover wat ik spieren noem, elk ervan was er. Hij had nog steeds zijn spieren. Hij had nog steeds zijn grote spieren, zijn biceps had hij. Hij had hele grote vuisten. Hij was waarschijnlijk nog net zo groot als hij altijd al was geweest. Eerlijk gezegd is de pinksterkerk heel wat groter dan ze ooit was, maar waar was God? Dat is het. Ja. Terwijl hij daar stond en zich zijn fouten herinnerde, herinnerde hij zich wat het in eerste instantie veroorzaakte. Wat het in eerste instantie veroorzaakte was niet zozeer zijn natuurlijke ogen die uitgestoken werden, maar het was zijn geestelijke gezichtsvermogen dat werd weggehaald, dat hij Delila hem erin liet lokken.

⁶¹ En dat is wat de gemeente vandaag de dag heeft gehinderd, is dat het geestelijk inzicht van het Woord van God is verruild voor een stel leerstellingen. Dat is het oog... De duivel heeft, het eerste wat hij kan doen is u de ogen uitsteken, u zeggen “dat het een stelletje gelovige gekken zijn,” u vertellen “dat het *dit, dat, of het een of ander* is, of een of andere beweging van de duivel,

of dat het mentale telepathie is, of iets van die aard.” Als hij uw ogen kan uitsteken, bent u in duisternis.

⁶² En merk Simsons eerste smeking op in zijn gebed: “Here, dat ik me mag wreken voor mijn twee ogen!” Hij wist dat zijn moeite daarvan kwam. Merk op, zijn lokken waren uitgegroeid, maar hij was blind. Hij zou heel de rest van zijn dagen moeten strompelen. Hij was blind.

⁶³ We kunnen de grootste machinerie hebben die we ooit hebben gehad en nog zoveel leden; maar wat voor goeds doet het als u blind bent voor de zaak die recht voor u afspeelt en u het niet kunt zien? Wat hier gebeurt, dag na dag, samen met de mensen, de Heilige Geest Die Zich openbaart, en mensen zien het niet. Dat is blind, geestelijk blind!

⁶⁴ Ze stonden en zagen Jezus wonderen doen enzovoort en Hem verklaren dat Hij de Messias was, en ze konden het niet zien. Hij zei: “Ze hebben ogen, maar ze kunnen niet zien.” Ze waren blind.

⁶⁵ En Simson was blind. Maar hier is wat Simson herkende waar de kerk nog nooit toe gekomen is, hij wist dat er een mogelijkheid was om weer terug te komen.

⁶⁶ Als de gemeente dat slechts zou kunnen weten, een mogelijkheid, maar de mensen van vandaag schijnen de visie nog niet te vatten. Ze schijnen het niet te vatten dat er een mogelijkheid is. Het komt niet door. U kunt wat meer jubelen, wat meer in uw handen klappen, of wat meer dansen; dat is het niet. Nee. Het is terug naar het Woord. Er is een mogelijkheid om terug te komen en het Woord opnieuw van binnen te krijgen. U bent er daar aan voorbijgegaan. Merk op, ze houden voet bij stuk. O zeker, klappen in hun handen? Jazeker. Maar ziet u, dat is volle zeilen zonder anker.

⁶⁷ Ik heb de heidenen in hun handen zien klappen, een dansje zien doen, in tongen zien spreken, en al die dingen zien doen en het uitleggen, maar zij waren Afrikaanse heidenen. Zeker. Ik heb ze een potlood zien neerleggen, en die toverdokter stond daar en liet dat potlood rechtop staan en op en neer lopen op een plek daarboven en terugkomen en speelde zoiets als “scheren en knippen, twee penningen,” en tekende een onbekende taal uit, en schreef het uit, en een van hen die daar stond en het uitlegde. O tjonge!

⁶⁸ Daar kunt u niet op vertrouwen. Velen van hen spreken in tongen en ze ontkennen de principes zelf van Jezus Christus. Ik heb mijn Bijbel genomen, legde hem recht voor een man; terwijl hij daar stond, sprekend in tongen. En ik zei: “Broeder, *dit* is precies.”

⁶⁹ “Ik wil het niet eens zien. Glorie zij God! Ik weet wat Jezus zei, de rest ervan kan me niet schelen. Halleluja! Glorie zij God,” zo. Nou, een man die de waarheid zijn rug toe zou keren en eigenlijk zo'n toneelspel opvoeren om te voorkomen dat de

waarheid gezien wordt, dat is huichelarij, en het toppunt ervan, alleen omdat hij zijn gemeenschapskaart zou moeten opgeven als hij aannam wat de waarheid was. Dat is erger dan Simson. Let op, maar ze vatten het niet. Ze hielden voet bij stuk.

⁷⁰ Nu, o zeker, wij hebben grote bijeenkomsten, “meetings” noemen we het, verwereldsde opwekkingen enzovoort, allemaal vol schittering, zeker, geweldig grote dingen en veel publiciteit: “De man met de boodschap van het uur en *zus-en-zo* en *zus-en-zo*.” We hebben dat allemaal, maar waar is God? Dat, dat is waar we naar op zoek zijn: waar is God? Een geweldig groot stuk van geleerd showmanschap, iemand met genoeg opleiding die niet . . . het woord zou gebruiken dat de helft van de mensen niet konden begrijpen wat hij zei en toch heeft hij een eredoctoraat en een graad en een graad en een graad dat hij een lezing kan geven en de woorden samen kan stellen en zo perfect rechtop kan staan en precies correct “amen” zeggen en zich omdraaien als een militair en van het podium af lopen. Maar waar is God?

⁷¹ Simson had eens zelf in die plaats gestaan en de kracht van God gekend, maar nu waren die voorrechten van hem afgeschoren. Hij was net zo groot als altijd, maar God was er niet.

⁷² Daar hebben we vandaag de dag veel van. Het is jammer dat we het hebben, maar we hebben het. Nu, we merken het op. Maar het brengt de Geest van God niet terug. Nu het punt is dat de mensen niet bereid zijn om de prijs te betalen om daarnaar terug te keren. Ik geloof dat God gewoon Dezelfde blijft als Hij altijd was. Maar het punt is, de mensen zijn zo verward geraakt in de wereld en de wereld in hen tot ze nog maar net genoeg religie hebben om hen ellendig te maken. Niet genoeg om u helemaal naar God te keren en uw hele hart voor Hem te geven, maar genoeg: “Ja, ik ga naar de kerk. Zeker, ik hou van goed gezang en in de handen klappen. Ja, daar hou ik van, zie.”

⁷³ Maar wanneer het erop aankomt om wat u zegt te geloven in praktijk te brengen en bereid te zijn om het ongelijk te belijden, doen ze het niet. Het is er gewoon niet. Ze hebben het niet. Wel, dat is echte overtuiging. Dat is wat we nodig hebben. We hebben dat allang lange geleden verlaten en vervuild. Gebed en—en belijdenis en overtuiging, we hebben het ingeruild voor emotie, een schudden of een schokken of een op-en-neer springen. Dat is de reden dat er geen houvast is, omdat er niets is om ze te houden, totdat u komt op de basis van Gods Woord, van goddelijk berouw, klaar om u te bekeren en alles goed te maken en te doen wat juist is, klaar om juist te leven. Het kan me niet schelen wat de mensen zeggen of wat dan ook, u leeft voor uw, voor Jezus Christus en wat Hij heeft gezegd. Dan als u een dergelijke gemeente neemt die terugkomt, is er een mogelijkheid dat het komt. Maar ze zijn niet bereid om het te doen.

⁷⁴ Simson bad juist: “Here, laat me sterven met deze Filistijnen.” O! Ziet u wat het hem gaat kosten? Wat als God zijn gebed verhoort? “Laat me sterven.” O! Daar hou ik van.

⁷⁵ Was het Patrick Henry die zei: “Geef me vrijheid of geef me de dood?” Dat is juist.

⁷⁶ Goed, dat is het, vrijheid of de dood! Het is terug naar God of—of de dood. Wat gaan we doen? Wat zijn we aan het nabootsen? Wat proberen we Christelijkheid te spelen? Als de Heilige Geest nog steeds de Heilige Geest is Die viel met Pinksteren, het nog steeds dezelfde dingen doet die het toen deed; dezelfde kracht, dezelfde Geest, dan zal het op dezelfde wijze werken. We hebben geen raad van kerken nodig. Wij hebben de Bijbel weer in actie nodig. Precies.

⁷⁷ Nu komen we erachter dat Simson juist bad: “Here, laat me sterven met de vijand,” sterven aan de vijand die hem zo had gekregen. Als er iets is waarvoor mensen vanavond behoorden te bidden! En we zien de zaak wat dit veroorzaakt heeft, is weggaan van de Bijbel naar een leer. Sterf dan met de zaak, kom eruit! Sterf eraan. Simson was bereid de prijs te betalen om de kracht van God weer terug te krijgen. Er is een prijs die ervoor betaald moet worden, maar vandaag de dag lijken de mensen het niet te doen.

⁷⁸ O, wij horen over opwekking, zeker. Ja, we hebben een denominationele opwekking, krijgen meer leden binnen en dat soort dingen. Maar kijk naar de moraal, het is voortdurend aan het aftakelen. Kijk hoe ze steeds verder en verder van God wegraken, van het Woord wegraken. En nu wanneer ze binnengaan en in de Raad van Kerken komen, wel, dan hebben ze de grootste moordenaar aangenomen die de kerkwereld heeft. Het Woord dat God hen heeft nagelaten, ze omzeilen dat allemaal. U kunt die Bijbel niet onderwijzen; u moet hun leerstelling onderwijzen. Daar is het.

⁷⁹ Simson wist één ding en ik vraag me af of de gemeente zich dat vandaag realiseert. Hij wist dat zijn teruggevallen toestand niet opgewassen was tegen de uitdaging van het uur. En ik weet dat de teruggevallen toestand van de gemeente vandaag de dag niet opgewassen is tegen de uitdaging van dit uur. En het zal erger gaan worden. De Bijbel zegt: “Zoals Jannes en Jambres Mozes weerstonden, zo zullen ook zij, mannen van afkeurenswaardige gezindheid, aangaande het geloof.” Ze kunnen het bijna precies nabootsen.

⁸⁰ Mozes ging erheen met zijn opdracht van God, met een staf in zijn hand. En God zei: “Doe *dit* teken voor hen. En als ze daar niet naar willen luisteren, doe dan *dit* teken voor hen. En als ze daar niet naar willen luisteren, dan zal Ik met u zijn, Ik zal voor de rest ervan zorgen.”

⁸¹ Wel, Mozes ging erheen met zijn eerste teken. En zodra hij zijn eerste teken deed, waren er overal nabootsers die hetzelfde deden. Maar Mozes maakte zich er nooit druk om. Hij stond gewoon stil, want hij wist dat het God was Die hem gezonden had. Wij zullen daar een herhaling van krijgen in de laatste dagen, bedenk dat. Zie?

⁸² En onze teruggevallen toestand nu zal de uitdaging van het uur niet aankunnen, al is heel het grote geraamte er. Er zijn vandaag de dag meer pinkstergelovigen in de wereld dan er ooit waren voor zover we weten, meer pinkstergelovigen. Dat is juist.

⁸³ Weet u, *De Zondagsbezoeker*, de katholieke krant, zondagskrant genaamd *De Zondagsbezoeker*, legde geloof ik zo'n twee jaar geleden een soort uitspraak als deze af. Hij zei: "De snelst groeiende kerk ter wereld is de pinkstergemeentes." Zei: "Vorig jaar registreerde de katholieke kerk een miljoen bekeringen tot het katholicisme." Maar zei dat de... Dat is heel het katholicisme. Maar zei: "De pinkstergemeente alleen al registreerde één miljoen vijfhonderdduizend."

⁸⁴ Nu, het geraamte is er, maar we hebben niet meer de kracht die we hadden toen we met een handjevol waren. Heel Simsons grote massa stond daar, maar waar was de kracht van de Here? Ja, het denominationele systeem betuigt het Woord van de Here niet. Dat is juist. Nu, merk op.

⁸⁵ Ik sprak met een priester die verderop bij mij in de straat woont, de Heilig Hart kerk.

⁸⁶ Ongeveer een maand geleden, sinds deze nieuwe kwestie is gekomen, had de lutherse predikant de priester van de katholieke kerk, Heilig Hart kerk, bij hem om achter zijn kansel voor hem te spreken. En de—de katholieke priester had de lutherse prediker bij hem om de mis voor hem op te dragen. "Kansel ruil," groot stuk in de krant. Ja. Zeker. O mensen, als iemand dat kon zien en niet... Als u dat niet kunt begrijpen, wel, dan bent—bent—bent u welzeker Schriftuurlijk blind. Zie? Ja.

⁸⁷ Ik sprak met deze priester. En hij zei tegen mij, hij zei: "Ik wil met u spreken, meneer Branham."

Ik zei: "Goed."

⁸⁸ En hij zei: "Hebt u dit meisje van Frazier gedoopt, met de naam Mary Elisabeth Frazier?"

Ik zei: "Ja meneer, jawel."

Hij zei: "De bisschop wil uw ondertekende verklaring erover."

Ik zei: "Ik begrijp dat—dat ze katholiek is geworden."

⁸⁹ En hij zei: "Ja," zei, "ze is teruggekomen naar de moederkerk."

90 En ik zei: “Ja meneer.” Ik zei: “Haar moeder vertelde me erover.”

Zei: “Ja, haar moeder nam het niet zo goed op.”

91 Ik zei: “Ja, haar moeder vertelde me dat ze ‘liever met haar naar het graf zou lopen.’” En ik zei: “Eerlijk gezegd was dat wat ze deed.”

92 En dus zei hij, hij zei: “Ik wil dat u deze verklaring ondertekent.” Zei: “Doopte u haar? Hoe heeft u haar gedoopt?”

Ik zei: “In de Christelijke doop.”

93 En hij zei: “Ik bedoel *hoe*, meneer? Hebt u haar besprenkeld, begon of ondergedompeld?”

Ik zei: “De Christelijke doop is onderdompeling.”

94 “Aha,” zei, “oké.” Zei: “Nu, u dompelde haar dan onder in de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest?”

95 Ik zei: “Ja meneer, dat is Jezus Christus, dat is de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest. Dat is de wijze waarop ik—ik haar doopte.”

96 En hij zei: “Doopte u haar in de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest?”

97 Ik zei: “Ja meneer. Ik heb nu nooit die woorden genoemd. Ik doopte haar in de *Naam* van de Vader, Zoon en Heilige Geest, wat ‘Jezus Christus’ is.”

98 Hij zei: “Ja meneer, ik begrijp het,” en hij noteerde het zo. Hij zei: “Weet u, dat is de wijze waarop de vroege katholieke kerk hen doopte.”

Ik zei: “O, is dat zo?”

En hij zei: “Ja, dat is de wijze.”

Ik zei: “Wat gebeurde er? ‘Ze gingen goed.’”

99 En hij zei: “Wel,” zei hij, “ziet u,” zei—zei, “u gelooft een Bijbel. God is in Zijn kerk.”

100 Ik zei: “God is in Zijn Woord, meneer, Zijn Woord.” Ik zei: “Zei u dat Petrus de eerste paus was.”

Hij zei: “Dat was hij.”

101 “Wel,” ik zei, “dan als de katholieke kerk al haar missen moet opdragen in—in het Latijn enzovoorts zodat het niet zal veranderen; wat zei de eerste paus dan in Handelingen 2:38 waar hij zei: ‘Bekeer u en laat ieder van u dopen in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van zonden.’”

Hij zei: “Als u . . .”

Ik zei: “Op deze belijdenis, enzovoort.” Ik zei . . .

102 Hij zei: “Wel, zei Jezus niet tegen Zijn discipelen, ‘wiens zonden u vergeeft, die zijn ze vergeven; wiens zonden u toerekent, die worden zij toegerekend?’”

Ik zei: “Ja.”

103 “Wat is daar dan mis mee? Uw eigen Bijbel zegt u dat.”

104 Ik zei: “Als u dan zonden vergeeft op de manier waarop zij ze vergaven, zal ik het met u eens zijn. Want Petrus werd gevraagd, degene die de sleutels had: ‘Wat moeten wij doen om gered te worden?’ Hij zei: ‘Bekeert u, ieder van u, en laat u dopen in de Naam van Jezus Christus vóór de vergeving van uw zonden.’ Nu, doet u het zo en ik zal het met u eens zijn.” Amen. Dat is het Woord. Dat is Gods manier om het te doen. Ze verzwakten erover. Dat is . . .

Hij zei: “Wel, wel, ik kwam niet om een discussie met u aan te gaan.”

105 Ik zei: “Wie was er aan het discussiëren?” Zie? Ik zei: “Ik heb nooit. Ik ben niet aan het discussiëren. Ik . . . u stelde me gewoon een vraag en ik beantwoordde die naar mijn beste weten.”

106 Ik zei: “Ik zal u er een stellen.” Ik zei: “U zei dat de . . . dat God met de kerk was. En nu zal ik u het voordeel geven om het u te zeggen, de eerste Christenen, als u ze katholiek wilt noemen, in orde; Petrus, Jakobus, Johannes, Marcus, Lucas en al die anderen, zij, ja.” Ik zei: “Dan in het volgen van de orde van de Bijbel die deze apostelen schreven, meent u nu vandaag dat uw bisdommen nu zoveel groter zijn dan toen, dat u meer wijsheid heeft? En u weet hoe te zorgen voor de . . . ?”

“Jazeker. Zo is dat precies.”

107 Ik zei: “Waarom was het dan dat toen ze de geboden van Jezus Christus volgden, ze de doden opwekten, ze duivels uitwierpen, ze allerlei soorten tekenen en wonderen deden en u het vandaag niet doet? Wat is er nu verkeerd?”

108 Als de kerk beter was in het Lutherse tijdperk of het Wesleyaanse tijdperk of welk ander tijdperk dan het daar vroeger was, waarom deden zij hun werken dan niet? Zie? Zie? Zeker. Terug naar het Woord!

109 Simson stond daar, ontdaan van zijn kracht. Maar weet u, er was iets (ik wil me haasten) dat de Filistijnen niet opmerkten, terwijl Simson daar dit alles stond te overdenken.

110 Ik wou dat ik de pinksterwereld kon nemen en ze ergens in een hoekje kon zetten om hen eens een poosje zo te laten nadenken, even deze redelijke dingen te overdenken. Waar staan we nu met een grote massa aan organisatie? Ieder tegen de ander. De eenheids tegen de tweeheids, de tweeheids tegen de drieheids enzovoort, allemaal, zo is het nu eenmaal. Zo zou het niet moeten zijn. Zou niet zo moeten zijn. We zouden moeten terugkomen en samenkomen en het oplossen op basis van ZO SPREEKT DE HERE.

111 Wat is er aan de hand met de profeten in de gemeente? Het Woord van de Here behoort tot de profeten te komen. En als een

profeet die beweert een profeet te zijn en deze waarheid in de Bijbel zal ontkennen, volgens het Woord is hij geen profeet. Nu, we behoren deze gaven te hebben om ons op orde te brengen, ons op orde te houden. Maar op de een of andere manier raakten we daar overal van weg. En ze staan er in een hoek gedrukt.

112 Hier stond Simson, stond in de hoek, denkend aan alles wat geweest was. En deze Filistijnen die daarboven stonden met hun armen om deze vrouwen heen, naar beneden kijkend, boerend en dronken en de overwinning vierend over Jehova's dienstknecht. O tjonge, laat dat niet iets door u heen gaan om daaraan te denken, de overwinning op Jehova's plan! Ja, stond daar bij een visgod. Dagon was de visgod. En ze waren offers aan het branden. Mensenlevens werden genomen, een klein kind moest sterven voor het offer, staken er een zwaard door zijn hart, als offer. En daar hielden ze deze groot feest over de overwinning op Jehova.

113 En de kerk vanavond, als een stel Filistijnen, verkneukelt zich over het idee dat een Raad van Kerken na verloop van tijd elke gemeente buiten zal sluiten die er niet bij hoort. Simson, knip uw haar nooit af! Blijf precies bij dat Woord. Het maakt me niet uit wat er gebeurt, blijf daar precies bij dat Woord. Raak daar niet in verstrikt.

114 Simson begon te denken: "Ik vraag me af of er een mogelijkheid is." Nu, zei hij: "Ik weet dat mijn haar uitgegroeid is, maar ik ben blind. Er zou een mogelijkheid kunnen zijn van nog een opwekking. Er is een mogelijkheid."

115 Hij zei tegen de kleine jongen: "Leg mijn handen op de pilaar. Zijn dit de pilaren waar het hele gebouw aan vast zit?"

"Ja."

"En je zegt dat alle koningen en beroemdheden erbovenop?"

"Ja."

116 "Ik ben moe. Je hebt me zoveel trucjes en zo laten doen! Wil je gewoon even mijn handen op de pilaar leggen?"

117 En hij legde zijn handen op de pilaar en ging ertussen staan, misschien zo op *deze* manier. En hij stond daar met zijn handen tegen de pilaren. De Filistijnen, feestvierend en het zo naar hun zin hebbend, ze vergaten om op hem te letten. O tjonge!

118 Maar hij begon te denken: "God is nog steeds God. Ik weet dat Hij het is. Ik heb Hem beproefd. Ik heb Hem op de proef gesteld. Ik weet dat Hij nog steeds God is. Ik ben het die verkeerd is. Ik ben degene die gezondigd heeft." Ze merkten de tranen niet op die uit die verblinde oogholten liepen, van zijn kin af neer druppelend. Ze merkten zijn lippen niet op die bewogen. "Here, ik heb verkeerd gedaan. Laat me sterven met de Filistijnen."

119 Hij wilde Gods Woord gemanifesteerd hebben voor die Izebel, meer dan hij zijn eigen leven wilde. O, als dat verlangen

opnieuw over de gemeente kon komen! Ja. Hij bad niet om een nieuwe orde, een nieuwe denominatie, maar dat het Woord van God opnieuw bekend gemaakt mocht worden, de belofte die hij eens had, opnieuw tot hem mocht terugkomen. Hij was zich bewust van wat er zou gebeuren als zijn gebed verhoord werd, maar hij was er klaar voor en in dodelijke ernst. O, kon de gemeente maar zo worden! Toen riep hij het uit!

¹²⁰ Langzaam bad hij: “Het is mogelijk, Here. Het is mogelijk. Ik sta hier, heel mijn grote lichaam is nog steeds bij elkaar. Ik ben hier, mijn haar is uitgegroeid. Maar ik zou niet meer kunnen zien om ze te slaan, want mijn ogen zijn blind. Ik zou niet kunnen zien waar ik heenging. Maar het is mogelijk dat—dat U het opnieuw zou laten gebeuren, Here, om Uw kracht te tonen.”

Hij schreeuwde het uit: “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal slechts!”

¹²¹ O, als de kerk dat slechts zou kunnen roepen: “Nog eenmaal, Here, laat ons Uw kracht zien!”

¹²² “Nog eenmaal!” En terwijl hij riep en God vroeg, kan ik die spieren zien beginnen op te zwellen. Elke vezel in zijn lichaam begon zich te spannen. De Heilige Geest kwam toen op hem. Hij strekte zijn handen opnieuw uit met de kracht van de Heilige Geest op hem, neer ging het gebouw. De Bijbel zei: “Hij doodde er die dag meer dan al de rest van zijn dagen.” Hij volbracht toen de opdracht die God hem gegeven had. “Nog eenmaal!”

¹²³ Het is altijd zo geweest, wanneer de kracht van God komt, vallen de grote bouwsels van de ismen. Simsons grootste overwinning over zijn vijand was op zijn eindtijd.

¹²⁴ Laat ik nu dit zeggen even ter afsluiting. Pinksteren, kunnen wij staan bij de pilaar van deze grote organisaties, kunnen wij staan bij de pilaar van Hollywood en al deze andere dingen die ons scheiden van de liefde van God die in Christus is, en kunnen wij daar staan en ons bekeren en opnieuw luidop uitroepen: “Here, nog eenmaal, maak ons Pinksteren! Nog eenmaal, Here, nog eenmaal, maak ons Pinksteren! Nog eenmaal, laat Uw kracht in, voor ons zien, Here! Slechts nog eenmaal?”

¹²⁵ Luister, vernietig uw vijand voordat u vernietigt. Hij zal het doen. Breng de ouderwetse samenkomsten terug en de zaak. En o, laat Delila met rust, laat de wereld met rust, datgene dat u tracht over te halen in kleine dingen die u niet zou moeten doen. En kleine dingen, moeiten die in de gemeente opkomen, en u wilt geen correctie verdragen omdat u dat niet hoeft; u kunt weer tot een andere kerk overgaan en dergelijke dingen. In de dagen van vroeger, toen een man zich niet aan het Woord van God hield, droegen ze hem er dood uit.

¹²⁶ “Breng ons terug naar Pinksteren!” Geen Hollywood vertoning, maar een ommekeer met ons hele hart naar God is wat we nodig hebben. “Nog eenmaal, o Here, nog eenmaal!”

127 Als ik dat kon zien gebeuren, als mijn oude verzwakkende ogen opnieuw zouden kunnen kijken en die gemeente haar verschillen kon zien vergeten! Als ik dat denominationele systeem kon zien instorten en het recht in de schoot van de Raad gooien en zeggen: “We willen er niets mee te maken hebben! We zullen onze geboorterechten niet verbeuren!” Als ik zou kunnen zien dat de Drieëenheid en de Eenheid allemaal bij elkaar zouden komen en zeggen: “Broeders, laten we teruggaan naar waar we Hem hebben achtergelaten. Laten we teruggaan naar waar we met elkaar begonnen te redetwisten, regelrecht terug naar het onderwerp van de waterdoop en terugkomen en de Bijbelse wijze ervoor nemen,” en dan roepen: “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal!” En al dit showgebeuren. . . en een heleboel van deze kerels op het platform en die niet meer over God weten dan een konijn weet over sneeuwschoenen, en deze vrouwen met jurken die zo strak zitten dat hun huid aan de buitenkant zit die op en neer over het platform lopen, in hun handen klappen en zo rondspringen als een hoop show of iets dergelijks.

128 “God, breng ons terug tot de Heilige Geest en kracht en de manifestatie van het Woord! Nog eenmaal, Here, nog eenmaal!” Gelooft u het? [Gemeente zegt: “Amen.”—Red.] “Here God, nog eenmaal, laat me nog eenmaal de tegenwoordigheid van Jezus Christus door de gemeente zien wandelen, laat me Zijn kracht en Zijn belofte voor ons gemanifesteerd zien worden. Nog eenmaal, Here, nog eenmaal! God wees genadig, help ons!”

129 Ziet u waar al deze andere dingen ons brengen? Het doodt precies datgene. . . het verdrijft de aard van Christus uit de gemeente weg, uit de—uit de kerk, uit de mensen weg. We zouden zo met elkaar verweven moeten zijn dat er niets meer zou zijn om ons te scheiden van dit Woord en onze liefde voor elkaar.

130 Jezus Christus is hier. Hij is onze Vader. Hij is onze Moeder. Hij is mijn Genezer. Hij is mijn Koning. Hij is mijn God. Hij is mijn leven. Hij is mijn vreugde. Hij is mijn vrede. Alles wat er is, is Hij voor mij. Hij is mijn al in al. Hij is hier nu.

131 Hij wil de gemeente terugbrengen naar die plaats. Ik vraag me af of wij konden roepen: “Nog eenmaal, Here,” en de—de tranen van berouw uit onze verblinde oogkassen konden laten vallen? Ik spreek niet alleen maar tot deze gemeente. Dit wordt op de band opgenomen, ziet u hier, dit zal rond de wereld gaan. Laat onze—laat onze mensen daar opnieuw tot terugkomen, laat het terugkomen naar een punt waar we een—een samenkomst kunnen terugroepen zoals we die vroeger hadden.

132 Neem zelfs maar tien of vijftien jaar geleden, kijk hoe het sindsdien achteruit is gegaan, kijk hoe het achteruit, achteruit, achteruit is gegaan. Het is zover gekomen dat het bijna beschamend is, een kerel voelt zich zowat beschaamd om over goddelijke genezing te spreken, er is zoveel afkering over

gebracht; over de Heilige Geest te spreken, wanneer er zoveel afkeer over gebracht is. Ja. Het is niet Gods schuld. Het is een Simson die de principes van Gods Woord heeft nagelaten en er iets anders voor in de plaats heeft gesteld en de organisatie hem heeft laten afscheren, hem erin laten lokken.

¹³³ Ik zeg u, mijn broeder, zuster, al zie ik u nooit meer aan deze zijde van het—van het grote rechtbank van God: “Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Zijn Woord, voor mij, is leven. Hij is hier nu. Gelooft u dat? [Gemeente zegt: “Amen.”—Red.] Ik weet dat Hij hier is.

¹³⁴ En het enige wat u hoeft te doen om te weten dat Hij hier is, is uzelf uit de weg ruimen. Zie? Zolang u in de weg staat, dan kan God niets voor u doen. Wanneer u uw eigen gedachten denkt, dan hebben Gods gedachten geen kans. Maar als u zult ophouden uw eigen gedachten te denken en Zijn gedachten denkt! “Mijn gedachten zijn niet uw gedachten,” zei Hij. “Als er enige lof is, als er enige deugd is, denk aan deze dingen.” Niet wat een of andere kerk erover gaat zeggen, maar wat God erover zei!

¹³⁵ Zoals deze kleine dame die hier ligt te schudden in dit ziekenhuisbed. Die vrouw zal haar hele leven zo blijven liggen, tenzij ze haar—haar geloof regelrecht op Jezus Christus kan richten; en wat er ook komt of gaat, als het aan haar geopenbaard is, dan is er niets dat de genezing kan stoppen. Dat is juist. Maar wanneer u uw . . . krijgt. Het hangt ervanaf waar u over denkt.

¹³⁶ Als u gewoon zult geloven en geloof hebt, kan God alles voor u doen. En het grootste wat Hij vanavond voor u kan doen, is uw ziel regelrecht terugvoeren naar de tegenwoordigheid van Zijn Wezen. Regelrecht terug naar waar ieder persoon die hierbinnen is. . .

¹³⁷ Denk eens, wat als de Heilige Geest iedereen hierbinnen volledig in Zijn macht had? Denk eraan wat er zou gebeuren vanavond, denk aan wat er zou gebeuren in Shreveport tegen deze tijd morgenavond! Ze zouden overal koppen hebben: “Een groep mensen werd gek. Ze genazen de zieken en wekten de doden op. En ze doen daar allerlei dingen in Shreveport, Louisiana, Verenigde Staten, U.S.A.” Ze zouden het op de televisie hebben, over wat ze aan het doen waren, als de Heilige Geest volledige leiding zou kunnen nemen.

¹³⁸ Waarom doet Hij het niet? Hij wil het. Hij is ertoe bereid. Hij wacht. “Wel,” u zegt, “ik heb Hem zoveel dingen gevraagd, ik wil Hem gewoon niet te veel vragen.” Vraag overvloedig opdat uw blijdschap vervuld moge zijn!

¹³⁹ Kunt u zich een klein visje voorstellen van een centimeter lang in het midden van de Stille Oceaan die zegt: “Ik kan maar beter spaarzaam van dit water drinken, ik zou er op een dag zonder kunnen komen zitten?” Kunt u zich een klein muisje voorstellen van ongeveer zo groot in de grote graanschuren van

Egypte die denkt: “Ik hou het bij één graankorrel per dag, want ik zou er zonder kunnen komen zitten voordat de volgende oogst binnenkomt?” O tjonge! Deel dat nu door honderd miljard en dat is hoe gemakkelijk u Gods barmhartigheid en genade en kracht voor u kunt uitputten, als u het maar zult geloven, u voor uzelf gewoon . . . kunt laten . . . Wel, het spijt me, ik . . . dat is, u kunt Hem niet uitputten.

¹⁴⁰ Hij is de onuitputtelijke bron van eeuwig leven, hier vanavond om elke goddelijke belofte van Zijn Bijbel te manifesteren aan ieder die het wil geloven. Amen. Jazeker. Het enige wat u moet doen is drinken. Kom naar de bron en drink. Drink tot u bevredigd bent. U kunt hem niet uitputten. O nee. Hij is absoluut de onuitputtelijke en u kunt gewoon drinken en drinken en drinken. U kunt uw genezing indrinken. U kunt uw verlossing indrinken. Kom gewoon en drink. “Laat hem die dorst heeft komen en drinken.” Amen. Ik—ik—ik—ik weet dat Hij hier is en ik weet dat Hij het buitengewone, overvloedige zal doen als wij het Hem gewoon laten doen.

¹⁴¹ Ik zag zojuist iets gebeuren. En ik—ik wil niet een van dat soort diensten beginnen, ziet u, van visioenen, omdat ik—ik het over iets anders heb. Zie, ik heb het over dat u komt, niet voor lichamelijke genezing, maar dat u komt om—om . . . Zodra ze dat gaan doen, nu dat is gewoon . . . Zie, zodra ik mezelf dan ging ontspannen, om weg te gaan, het eerste, weet u, mensen vingen, weet u, je voelt dat binnenkomen.

¹⁴² Hier, ik kan het u zeggen. Die man die daar achterin zit, met de zoon van zijn neef met die slechte heup. Als hij geloven zal, zal God hem genezen en hem beter maken. Gelooft u dat Hij hem zal genezen en hem beter zal maken? [De broeder zegt: “Amen.”—Red.] Zo ja, wel dan zal God het doen. Zie? Precies ja. Amen.

¹⁴³ Hier is een man die hier zit en me recht aankijkt. Hij bidt voor zijn gezin. Hij komt eigenlijk niet hier vandaan. Hij komt uit Zuid-Carolina, meneer Dixon. Maar als hij slechts met heel zijn hart zal geloven, zal God hem die zegen geven. Gelooft u dat meneer? Ik ben een volkomen vreemde voor hem. Ik heb hem nog nooit in mijn leven gezien. Amen. Ik heb hem nog nooit van mijn leven gezien.

¹⁴⁴ Maar ziet u wat ik bedoel? Wat is het? “Hoe werkt dat, broeder Branham?” Wanneer broeder Branham uit de weg kan gaan! Jazeker. Wanneer ik uit de weg kan gaan, dan komt Jezus Christus binnen.

¹⁴⁵ Trouwens, recht tegenover hem zit een andere man die vlam vatte en hij komt ook uit Zuid-Carolina. Dat is juist. Ik zie het recht boven hem hangen. Dat is precies juist. Hij bidt voor een broer die alcoholist is. Dat is precies juist. Luister. U bent broeder Holmes. Gelooft u dat God . . . Is dat uw naam? God maakt . . . God zal het u geven.

Ziet u wat ik bedoel? “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal!”

¹⁴⁶ Laten we opstaan, iedereen. Roep het uit, pinkstermensen, steek uw handen omhoog: “Nog eenmaal, Here! Nog eenmaal, Here, nog eenmaal!” Halleluja! Ik weet niet wat te doen, maar het is hier. Laten we eenstemmig roepen: “Nog eenmaal, Here!” Roep het uit: “Nog eenmaal, Here! Nog eenmaal, Here. Nog eenmaal, Here, zend Uw kracht, zend Uw zegeningen. Zend de Heilige Geest op ons als een ruisende, machtige wind en vul elke ziel die hierbinnen is opnieuw.” Glorie zij God. Geloof het met heel uw hart. “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal!” Halleluja!

¹⁴⁷ Dronken van de Geest. Als de Heilige Geest gewoon in u kan stromen tot u zo dronken bent dat u vergeet wat uw naam is, tot u al uw twijfels vergeet; u zo dronken van de Geest krijgt tot u uw twijfels vergeet, amen, dan kunt u ergens komen met God. Dan gaat de roep “nog eenmaal” op vanuit de oprechtheid en dan weer een. Halleluja! Vervuld met de Heilige Geest, dezen, dronken van de Geest; Gods gerechtigheid en heiligheid en kracht u zo dronken maken tot u vergeet wie u bent. U bent niets om mee te beginnen. Bedenk dat God in u wil komen. “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal! Nog eenmaal, Here, nog eenmaal.”

¹⁴⁸ O, pinksterchristen, pinksterchristen, ren voor uw leven! Er is nog maar weinig tijd over. Het is later dan u denkt. Als ik nooit meer een woord vanaf deze kansel zeg, herinner u, ren voor uw leven! Het is later dan u denkt. Ik voel de Heilige Geest op me, Die zegt: “Zeg het opnieuw.” Ren voor uw leven! Het is later dan u denkt.

¹⁴⁹ Nog eenmaal, Here, nog eenmaal, vul de Life Tabernacle met eeuwig leven, elk lid hierbinnen. En laat de heerlijkheid van de Here op deze gemeente vallen, Here Jezus. Halleluja! Halleluja! Ik geloof God. Nog eenmaal, Here, nog eenmaal, laat de mensen vergeten wie ze zijn. Laat de mensen zijn ongeloof vergeten zodat we kunnen roepen: “Nog eenmaal, Here, nog eenmaal!”

Hebt u Hem lief? [Gemeente zegt: “Amen.”—Red.]

¹⁵⁰ O God, hemelse Vader, geef ons een opwekking in onze zielen, Here. Wij zien dat de—de—dat de lampen roken, het vuur op het altaar uitgaat. O Here God, zie neer op een door zonde vervloekte natie, maar Here, vergeet Uw volk niet. Mensen hier hebben zich er jaren voor ingespannd, Here, om deze kleine huishouding voor U te bouwen. De Life Tabernacle werd gebouwd, Here, als een—een station om zielen te redden, voor een opwekking. O God, giet nog eenmaal Uw heilige kracht erin. Overstroom elk lid, neem alle verschillen eruit. Zend een regen van Gods heilig vuur neer en verlicht onze zielen, Here, met de tegenwoordigheid van Jezus Christus. Mogen de mensen niet zo neergebogen zijn in ongeloof, zodat ze kunnen zien dat U hier met ons bent; en U het Woord bent en een Onderscheider van de gedachten van het hart, zoals de Bijbel zo aan ons bewezen is, keer op keer. Here God, laat

ons wakker worden tot onze zintuigen van de Geest van God die in ons midden is. Sta het toe, Vader. Ik draag het aan U op met mijzelf. Amen.

¹⁵¹ Broeder, zuster, ik ken geen, in mijn Bijbel, van geen enkel ander ding dat God beloofde te doen vóór de opname van de gemeente. Ik weet niet. U denkt aan een merkteken van het beest dat komen gaat; ik heb het u gezegd dat het, ze het al hebben. Zie? Het volgende wat nog staat te gebeuren is de opname van de gemeente. Het kan op elk moment komen en geen enkel Schriftplaats in de Bijbel verbreken voor zover als ik weet. God weet dat dat waar is. Ja meneer. De tijd is op handen. Het is later dan we denken.

¹⁵² Laten we gewoon onze ogen sluiten en zingen: *Ik heb Hem lief*. Misschien als we Hem aanbidden en prijzen, misschien zal Hij iets doen. Ik heb deze hele week gebeden om een doorbraak te zien in deze tabernakel. Ik heb gebeden voordat ik hier kwam. Ik heb mensen die hiervoor bidden. O, er—er is gebed dat hiervoor wordt opgezonden. Ik probeer te geloven met heel mijn hart. Laten we vlug wakker worden. Laten we Hem gewoon aanbidden en Hem prijzen terwijl we het nu zingen met onze ogen gesloten en onze handen naar God.

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief
Omdat Hij mij eerst liefhad
En mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

¹⁵³ Nu terwijl we het volgende vers zingen, schudt de hand van iemand nabij u, uw Christenbroeder, zeg: “God zegene u,” nu terwijl we het zingen.

Ik heb Hem lief, ik . . .

Als u elkaar liefhebt, kunt u niet anders dan God liefhebben.

Omdat Hij mij eerst . . .

. . .? . . .

. . . redding
Op Golgotha . . .

¹⁵⁴ Laten we nu zeggen: “Halleluja!” “Halleluja!” Zeg het nog eens: “Halleluja!” Nogmaals: “Halleluja!” Prijs onze God!

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief
Omdat . . .

Broeder Don, bent u klaar?

NOG EENMAAL, HERE DUT63-1201E
(Just Once More, Lord)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 1 december 1963 in de Life Tabernacle in Shreveport, Louisiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org